

[Bertel Dahlgaard.]

forslag i Pressen været ført en ret omfattende Diskussion om dem og deres Viderebehandling her i Tinget. Det er mig ikke muligt at se Visdommen i denne Diskussion, hverken i dens Indhold eller i dens Form. Disse Forslag har faaet saa grundig en Behandling under deres Udarbejdelse, som vel nogen Sinde er blevet Lovforslag til Del. Gennem 50 Udvalgs- og Underudvalgsmøder er disse Forslag prøvet, baade med Hjertet og med Forstanden, af 9 dertil udsete Medlemmer af Rigsdagens 5 samarbejdende Partier i Forbindelse med 5 af Regeringens Medlemmer, og denne Prøvelse er sket under det nøjeste Samarbejde med Administrationen. Prøvelsen endte med, at hele denne Repræsentation skønnede, at naar alle foreliggende Forhold toges i Betragtning, vilde det være rigtigt at fremme og gennemføre disse Forslag.

Derfor hæfter alle de paagældende med deres Navne. Ingen Fortolkning, der ændrer dette Forhold, er mulig, og ingen vil selvfølgelig heller gøre Forsøg paa en saadan Fortolkning — et saadant Forsøg vilde heller ikke kunne bæres af nogen, lige saa lidt som Rigsdagens Anseelse vilde kunne undgaa at blive berørt deraf. Men det er klart, at der i disse Forslag findes en Række Bestemmelser, hvis Affattelse der sagligt kan forhandles om, ganske paa samme Maade som der er forhandlet derom i det nedsatte Udvalg. Og skulde det vise sig, at dette Ting kan paapege saglig Begrundelse for en eller anden Ændring i disse Forslag, og Enighed herom kan opnaas, er det indlysende, at en saadan Ændring bør ske. Det er jo Rigsdagens Opgave og Pligt at gøre sit Arbejde saa godt som muligt, men en Formindskelse af det Ansvar og de Forpligtelser, den foreliggende Betænkning paalægger Partierne og de enkelte Personer, haaber jeg ikke vil blive tilstræbt.

Vi fra vor Side har deltaget i hele dette Arbejde ud fra den ganske bestemte Forudsætning, af der ikke herigennem skulde ske nogen Forringelse af den danske Sociallovgivnings almindelige Standard, men at det vilde være en umaadelig Fordel for Samfundet som Helhed saavel som for dem, der berøres af den sociale Lovgivning, dersom al Tale om, at denne Lovgivning bliver misbrugt, kunde forstumme, simpelt hen derved, at den samlede Rigsdag staar bag de Bestemmelser i Lovgivningen, der skal hindre saadanne Misbrug. Jeg for min Del tror ganske bestemt, at dette Maal ogsaa vil blive naaet.

Jens Thomsen: Det er min Opfattelse, at denne Lovgivning kan faa Betydning med Hensyn til Beskæftigelsen og blive medvirkende i Retning af at begrænse Arbejdsløsheden. Det forekommer mig dog, at Kontrollen med arbejdsløse Personer bliver mere indviklet end nødvendigt. Naar Formanden for Beskæftigelsesudvalget ifølge § 7 skal føre Kontrol med Kontrolvirksomheden i et saadant Omfang, at han skal overvære selve Afkontroleringen, saa kunde han lettere selv gennemføre Afkontroleringen i sine egne Lokaler, saa blev Kontrollen jo samtidig foretaget af uvildige Mænd, hvad der ifølge Betænkningen er stillet Krav om i Udvalget. Efter min Mening bør det være saaledes, at Kontrollen bliver gennemført af uvildige Mænd. Hvis Kontrollen skal udføres af Forsikringens egne Tillidsmænd som nu, bør det være saaledes, at Kontrollen ikke kan overlades til en Mand, der selv i væsentlig Grad lever af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man kan dog ikke med Rimelighed forlange, at en Mand skal føre en effektiv Kontrol med sin egen Ledighed.

Det foreliggende Lovforslag lægger meget stor Vægt paa en grundig Kontrol. Det er hævdet af Socialdemokratiet, at denne Kontrol bliver for dyr i Forhold til dens Værdi. Der er maaske noget rigtigt i denne Opfattelse, hvis man kun skal regne med Kroner og Øre; men hvis den moralske Side af Sagen tages med i den samlede Vurdering, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Bjarner Kjær, naar han siger, at Forslaget er billigt. Men jeg tror, at Forslaget kan gøres endnu billigere og ogsaa bedre ved at vælge uvildige Mænd til at forestaa Kontrollen, især naar Kontrollen overlades til Beskæftigelsesudvalgetes Formand, og Arbejdsløshedskassernes Bestyrelser kan udmærket udøve et supplerende Tilsyn, hvis de mener, det er paakrævet over for enkelte Medlemmer; de kan jo faa en Afskrift af Kontrollisterne.

Jeg finder som sagt ikke, at Lovforslaget er saa godt, som det bør være, men da det betyder virkelige Fremskridt, kan jeg paa min Gruppens Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Oluf Pedersen: Efter Lovforslaget bliver Formanden for de kommunale Beskæftigelsesudvalg lønnet, og det synes jeg kan være rimeligt; naar det offentlige kræver Folks Tid, maa det ogsaa betale derfor. Derimod synes jeg, det er beklageligt, at man har maattet gaa til, at Hvervet er